

ת"פ 55701/01/16 - מדינת ישראל נגד פטמה אבו רחימה

בית משפט השלום בתל אביב - יפו
ת"פ 55701-01-16 מדינת ישראל נ' אבו רחימה

לפני
המאשימה
כבוד השופט עידו דרויאן-גמליאל
מדינת ישראל
ע"י ב"כ עוה"ד הוד ופרשר

נגד
הנאשמת
פטמה אבו רחימה
ע"י ב"כ עו"ד נעאמנה

גזר דין

במסגרת הסדר טיעון הודתה הנאשמת והורשעה ביום 6.12.16 בעבירות הבאות:

א. החזקת סם מסוכן שלא לצריכה עצמית, לפי סעיף 7 (א) בצירוף סעיף 7 (ג) רישא לפקודת הסמים המסוכנים;

ב. שיבוש מהלכי משפט, לפי סעיף 244 לחוק העונשין, תשל"ז-1977;

לפי ההסדר, הופנתה הנאשמת לשירות המבחן, ולנוכח התסקיר החיובי-דיו הגבילה התביעה עתירתה לעונש עיקרי של חמישה חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות, מאסר מותנה, קנס ופסילה (התביעה לא עתרה לפיצוי הנפגע). ההגנה עתרה לענישה שעיקרה צו מבחן.

מעשי הנאשמת:

1. הנאשמת, המתגוררת עם בעלה אסמעאיל, עבדה כמנקה בבית-ספר בתל-אביב.

2. ביום 16.11.15 ביקש אסמעאיל מהנאשמת להחביא עבורו עשר שקיות של סם מסוכן מסוג קנבוס במשקל כולל של 497.30 גרם נטו. הנאשמת שמה את הסם בתיק, עטפה אותו בשקיות, והחביאה אותו בארון שנמצא בכיתה בבית הספר.

3. למחר, ביום 17.11.15, מצאה אחת המורות את הסם והמשטרה הוזעקה למקום. הנאשמת נעצרה ואז טפלה אשם על הנפגע שי רון, עובד תחזוקה בבית הספר, וטענה שקיבלה את הסם ממנו. על טענת-שווא זו חזרה הנאשמת בחקירתה ובעימות מול הנפגע, עד שביום 19.11.17 חזרה מדבריה.

4. כתוצאה ממעשי הנאשמת שהה הנפגע ארבעה ימים במעצר.

קביעת מתחם העונש ההולם והסדר הטיעון:

1. כידוע, בית המשפט לא ידחה בנקל הסדר טיעון לעונש שמובא לאישורו, לנוכח קיומם של שיקולים כבדי משקל התומכים במוסד הסדרי הטיעון, ובראשם האינטרס הציבורי שלא לכרסם במעמדו כמכשיר אכיפה ושלא לפגוע באינטרס ההסתמכות של הנאשם (ע"פ 2021/17 **מצגר נ' מ.י.** (2017), פסקה 11). יחד עם זאת, בית המשפט אינו כבול להסכמות הצדדים בהסדר הטיעון לעניין העונש, ובבואו לגזור את הדין הוא רשאי ואף חייב לבחון את נאותות הסדר הטיעון אשר הובא לפניו, אם בהסדר שהוגש לפניו התקיים איזון בין טובת ההנאה הצומחת לנאשם מהסדר טיעון לעניין העונש, לבין אינטרס הציבור כפי שהוא בא לידי ביטוי בעונש המוסכם. על מנת לקבוע אם התקיים האיזון הראוי, על בית המשפט לבחון את העונש המוסכם בהסדר הטיעון אל מול העונש שהיה נגזר על הנאשם לולא הסדר הטיעון, ומהי מידת ההקלה שניתנה לו עקב הסדר הטיעון (ע"פ 1958/98 **פלוני נ' מ.י.** (2002); ע"פ 3068/10 **פלוני נ' מ.י.** (2010), פסקאות 44-40).

2. בית המשפט העליון קבע פעמים רבות שהוראותיו של תיקון 113 לחוק העונשין אינן עומדות בסתירה ל"גישת האיזון הראוי" - דהיינו, הערכאה הדיונית מוסמכת ואף נדרשת לבחון הסדרי טיעון על רקע מתחם הענישה ההולם, שאותו יש לגבש בהתאם להוראות הקונקרטיות של תיקון 113 (ע"פ 921/17 **אבו זעילה נ' מ.י.** (2017); **מצגר הנ"ל**, פסקה 16; ע"פ 5855/15 **לונסי נ' מ.י.** (2016), פסקה 11; ע"פ 512/13 **פלוני נ' מ.י.** (2013), פסקאות 12-18 לפסק דינו של השופט ח' מלצר; קול אחר שנשמע בדברי הש' זילברטל בע"פ 2524/15 **שפרנוביץ נ' מ.י.** (2016) איננו אפוא עיקרה של הלכה).

3. קביעתו של מתחם העונש:

א. מעשי הנאשמת מהווים מסכת אחת, ולפיכך יהוו "אירוע עבירה אחד", בגינו ייקבע מתחם עונשי אחד;

ב. קביעת המתחם לא תיעשה בדקדקנות הרגילה, אלא במידה המאפשרת בחינתו של הסדר הטיעון במבחן האיזון הראוי;

ג. הנאשמת פגעה באופן מהותי בערך המוגן בעבירת הסמים, בהחביאה כמות ניכרת של קנביס, כשבכך הפכה לחולייה אקטיבית במערך הפצת הסם. תוספת חומרה יש בהחבאת הסם בכיתה בבית-ספר, ומה טוב שהסם נמצא על-ידי מורה ולא על-ידי תלמידים בגיל ההתבגרות הרגיש, אחרת יכול היה פוטנציאל הנזק החמור להתממש. העבירה בוצעה באופן מתוכנן ומחושב, כדי להסיר סיכון שבהחזקת הסם בבית;

ד. הנאשמת פגעה באופן חמור גם בערך המוגן בעבירה של שבוש מהלכי החקירה, כשלא זו בלבד שהכשילה את החקירה באופן אקטיבי, אלא גם גרמה לעוול הנורא שבמעצרו של אדם חף מפשע למשך ימים. אף עבירה זו ביצעה הנאשמת באופן מתוכנן ומחושב, כשהיא חוזרת על השקר פעמיים ושלוש, במטרה להציל את בעלה מדין פלילי, וכשהנזק יצא מהכוח אל

הפועל;

ה. לנוכח מדדי החומרה שנמנו לעיל, חייב מתחם העונש ההולם להתחיל ממספר חודשי מאסר;

4. הסדר הטיעון שלפנינו הוא בעיקרו הגבלת הרף העונשי לו עותרת התביעה. אמנם, מדובר בהסדר מקל מאוד, אך חזקה על התביעה שלקחה בחשבון את כל הנתונים הרלוונטיים, ובמיוחד את אלו העולים מתסקיר שירות המבחן. בהתחשב באינטרס הציבור שבכיבוד הסדרי הטיעון, באינטרס ההסתמכות של הנאשמת, ובהיות ההקלה העונשית סבירה על-אף גודלה, אני מוצא כי ניתן וראוי לכבד את הסדר הטיעון, לעניין העונש העיקרי.

קביעת העונש:

1. הנאשמת ילידת 1990, כבת 27, נשואה ואם לארבעה ילדים שהקטן ביניהם בן שנתיים. הנאשמת עובדת כמנקה והמשפחה מתפרנסת משכרה ומקצבת הנכות של בעלה. לחובת הנאשמת הרשעה קודמת בגין גניבה אותה ביצעה בשנת 2015 ובגינה נדונה באותה שנה למאסר מותנה וקנס זעום.

2. שירות המבחן מגולל בתסקירו את תולדות חייה הקשים של הנאשמת, מעת נטישתה בגיל ינקות על-ידי הוריה וגדילתה בתנאי מצוקה כלכלית קשה. הנאשמת לא זכתה לחינוך הולם ונאלצה לעבוד כבר מגיל צעיר מאוד. כיום מתמודדת הנאשמת עם צרכיו של בעלה, נכה 100% המכור לסמים, ועם צרכי ילדיה. השירות התרשם כי למרות קשיים מרובים, מצליחה הנאשמת לתפקד כהלכה ולספק לילדיה את צרכיהם.

3. הנאשמת נטלה אחריות על ביצוע העבירה, אך לא הפגינה הבנה מלאה לחומרת המעשה ולחומרת הפגיעה בנפגע. השירות מעריך כי הדבר נובע מדפוס קורבנות חוזר, לפיו תולה הנאשמת את מאורעות חייה בקשיים שחוותה מילדותה. דפוס זה ניתן לשינוי בטיפול.

4. הנאשמת מוכנה ורוצה להעמיק בטיפול, להגברת יכולתה לעמוד בתנאי לחץ ומשבר, והשירות ממליץ על ענישה שיש עמה גמול קונקרטי ושיקום גם-יחד: מאסר קצר בעבודות שירות, לצד צו מבחן.

5. השירות הדגיש שמאסר בכליאה, או-אף מאסר ממושך מדי שירוצה בעבודות שירות, יוביל לקריסת המשפחה, שהנאשמת נושאת על כתפיה לבדה.

6. בנסיבות העניין, יש להקל עם הנאשמת לעניין רכיב המאסר בעבודות שירות, על-דרך צמצום אורך המאסר ביחס לעתירתה של התביעה.

7. לעניין הרכיב הכלכלי בענישה:

א. התביעה לא עתרה לפיצוי הנפגע, ואין זה חלק מההסכם; אולם, כפי שכבר נפסק, פסיקת פיצויים לקורבן עבירה אינה מותנית בבקשת התביעה (ע"פ 5860/14 **לביא נ' מ.י.**); ((2016)

ב. מצבה הכלכלי של הנאשמת יצדיק הטלתו של קנס מתון, סמלי-למעשה, אך

חומרת התוצאות לנפגע תצדיק קביעתו של פיצוי אף ללא עתירת התביעה ובחריגה מההסכם. גם בהשתתפות הפיצוי אתחשב במצבה של הנאשמת והוא יישא אופי של הכרה בחומרת הפגיעה בנפגע, ללא מיצוי של הנזק;

8. הנאשמת אינה צורכת סמים ונהיגתה אינה מסכנת את הציבור. כפי שהראה הסניגור המלומד, שלילת רישיונה של הנאשמת יוביל להכבדה קשה מאוד עליה ועל משפחתה. בנסיבות אלו, וכדי לאפשר חזרתה של הנאשמת לחיים נורמטיביים לאחר ריצוי עונשה, אמנע מפסילת רישיונה בפועל.

סוף-דבר, אני גוזר על הנאשמת את העונשים הבאים:

- א. שלושה חודשי מאסר, שירוצו בעבודות שירות החל מיום 14.8.17, ב"בית לשובע" בתל-אביב. הנאשמת מזהרת כי אי-ציות להוראות הממונה על עבודות השירות, או הממונים במקום העבודות, יוביל להפסקת העבודות ולהמשך ריצוי המאסר בכליאה. תשומת-לב הנאשמת להוראות שבחוות-דעתו של הממונה;
- ב. שישה חודשי מאסר על-תנאי למשך שנתיים מהיום, שלא תעבור עבירת סמים מסוג פשע או עבירה לפי סימן א' לפרק ט' בחוק העונשין (שבוס מהלכי משפט);
- ג. שלושה חודשי פסילה על-תנאי, מלנהוג או לקבל רישיון נהיגה, למשך שנתיים מהיום;
- ד. קנס בסך 500 ₪ או שבוע מאסר תמורתו;
- ה. פיצוי לנפגע מר שי רון (ע"ת 10 בכתב האישום) בסך 2,500 ₪. הפיצוי והקנס ישולמו בשישה תשלומים חודשיים, שווים ורצופים, שהראשון שבהם לא יאוחר מיום 1.8.17. מחדל או עיכוב באחד התשלומים יעמיד מלוא הסך לפירעון מיידי;
- ו. אני מעמיד את הנאשמת בפיקוח שירות המבחן למשך שנה מהיום ומזהיר אותה, שאי-שיתוף פעולה עם השירות יוביל להשבת התיק לבית המשפט ולהטלת עונש חלופי נוסף;

הוראות נלוות:

- א. מוצגים: הסמים יושמדו. כל פריט אחר, פרט לכסף, יועבר להכרעה פרטנית של קצין משטרה;
- ב. עותקי גזר הדין יועברו לשירות המבחן ולממונה על עבודות השירות;

זכות ערעור תוך 45 יום לבית המשפט המחוזי.

ניתן היום, י"ט סיוון תשע"ז, 13 יוני 2017, במעמד הצדדים.

